

ବାପଦାଦା ସମସ୍ତ ଚାତକ ପକ୍ଷୀ ସଦୃଶ ତୃଷାରତ୍ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଦେଖୁଛନ୍ତି । ସମସ୍ତଙ୍କର ଶୁଣିବା, ମିଶିବା ଏବଂ ବାବାଟ୍ଟଙ୍କ ସମାନ ହେବାର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଲକ୍ଷଣ ରହିଛି । ଶୁଣିବାରେ ତ ସମସ୍ତେ ନମ୍ବରଞ୍ଚାନ ଚାତକ ଅଟନ୍ତି କିନ୍ତୁ ମିଶିବାରେ କରମରେ ଆସିଯାଉଛନ୍ତି ଏବଂ ସମାନ ହେବାରେ ସମସ୍ତେ ଯଥା ଶକ୍ତି ତଥା ସମାନରେ ଅଛନ୍ତି! କିନ୍ତୁ ସମସ୍ତ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆତ୍ମମାନେ, ବ୍ରାହ୍ମଣ ଆତ୍ମମାନେ ତିନିଟି ଯାକର ଚାତକ ନିଶ୍ଚିତ ଅଟନ୍ତି । ତେବେ ନମ୍ବରଞ୍ଚାନ ଚାତକମାନେ ମାଷ୍ଟର ମୁରଲୀ ଧରି, ମାଷ୍ଟର ସରବଶକ୍ତିବାନ ବାବାଟ୍ଟଙ୍କ ସମାନ ସରବଦା ଏବଂ ସହଜରେ ହୋଇଯାଆନ୍ତି । ଶୁଣିବା ଅର୍ଥାତ୍ ମୁରଲୀଧର ହେବା । ମିଶିବା ଅର୍ଥାତ୍ ସଂଗର ରଂଗରେ ସେହିଭଳି ଶକ୍ତି ଏବଂ ଗୁଣର ରଙ୍ଗରେ ରଙ୍ଗାୟିତ ହୋଇଯିବା । ହେବା ଅର୍ଥାତ୍ ସଂକଳ୍ପ ରୂପୀ ପାଦ ଉପରେ, ବାଣୀ ରୂପୀ ପାଦ ଉପରେ, କରମରୂପୀ ପାଦ ଉପରେ ପାଦ ରଖି ସାକ୍ଷାତ୍ ବାପ ସମାନ ହେବା । ସନ୍ତାନର ସଂକଳ୍ପରେ ବାବାଟ୍ଟଙ୍କର ସଂକଳ୍ପ ସମାନ ଅନୁଭବ ହେଉ । ବାଣୀ ଏବଂ କରମରେ ଯେପରି ପିତା ସେପରି ପୁତ୍ରର ସମସ୍ତତତ୍ତ୍ୱକୁ ଅନୁଭବ ହେଉ । ଏହାକୁ ହିଁ କୁହାଯାଏ ସମାନ ହେବା ବା ନମ୍ବରଞ୍ଚାନ ଚାତକ । ତିନୋଟି ଯାକ ଚେକ୍ କର ମୁଁ କିଏ! ସବୁ ପିଲାଙ୍କର ଉମଙ୍ଗ-ଉତ୍ସାହ ଭରା ସଂକଳ୍ପ ବାପଦାଦାଙ୍କ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚୁଛି । ସଂକଳ୍ପ ତ ବହୁତ ଭଲ ସାହାସ ଏବଂ ଦୃଢ଼ତାର ସହିତ କରୁଛନ୍ତି । ତେଣୁ ସଂକଳ୍ପ ରୂପୀ ବୀଜ ମଧ୍ୟ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଅଛି କିନ୍ତୁ ଧାରଣା ରୂପୀ ଧରଣୀ (ମାଟି), ଜ୍ଞାନରୂପୀ ଗଙ୍ଗାଦଳ ଏବଂ ଯୋଗ ରୂପୀ ସୁର୍ୟ୍ୟସ୍ଥିରଣ କୁହ ବା ଉଷଣତା କୁହ, ବାରମ୍ବାର ନିଜ ଉପରେ ଧ୍ୟାନ ଦେବାର ଦେଖା-ରେଖା କରିବାରେ କେଉଁଠି କେଉଁଠି ଜିଲା ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ଗୋଟିଏ କଥାରେ ମଧ୍ୟ କମ୍ ହୋଇଯିବା କାରଣରୁ ସଂକଳ୍ପରୂପୀ ବୀଜ ସଦା ଫଳଦାୟକ ହେଉନାହିଁ । କିଛି ସମୟ ପାଇଁ ଅର୍ଥାତ୍ ଗୋଟିଏ ସିଦ୍ଧି ବା ଦୁଇଟି ସିଦ୍ଧି ଫଳ ଦେଉଛି । ସଦାକାଳ ପାଇଁ ଫଳ ଦେଇ ନାହିଁ । ତା’ପରେ ଭାବୁଛନ୍ତି ବୀଜ ତ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଥିଲା, ପ୍ରତୀକ୍ଷା ତ ଦୃଢ଼ ଭାବରେ କରିଥିଲି । ସ୍ୱପ୍ନସ୍ୱପ୍ନ ହୋଇଯାଇଥିଲା, ପୁଣି ଜଣାପଡୁନାହିଁ କ’ଣ ହେଲା । ୬ ମାସ ପର୍ୟ୍ୟନ୍ତ ତ ବହୁତ ଉମଙ୍ଗ-ଉତ୍ସାହ ରହିଲା ତା’ପରେ ଚାଲୁ ଚାଲୁ ଜଣାପଡିଲା ନାହିଁ କ’ଣ ହେଲା । ସେଥିପାଇଁ ଯେଉଁ କଥା ସବୁ ପ୍ରଥମରୁ ଶୁଣାଇଲି ତା’ ଉପରେ ଧ୍ୟାନ ଦିଅ ।

ଦୃଢ଼ିତୀୟ କଥା— ଛୋଟ ଛୋଟ କଥାରେ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଶୀଘ୍ର ବିଚଳିତ ହୋଇଯାଉଛି । ବିଚଳିତ ହେବା କାରଣରୁ ଛୋଟ କଥାକୁ ବଡ଼ କରିଦେଉଛି, ପିମ୍ପୁଡ଼ିକୁ ହାତୀ କରିଦେଉଛି, ସେଥିପାଇଁ ସନ୍ତୁଳନ ରକ୍ଷା କରିପାରୁ ନାହିଁ । ସନ୍ତୁଳନ ନ ରହିବା କାରଣରୁ ଜୀବନ ଭାରୀ-ଭାରୀ ଲାଗୁଛି । ହୁଏତ ନିଶାରେ ଆସି ବିଲକୁଲ୍ ଉପରକୁ ଚଢ଼ିଯାଉଛି ନଚେତ୍ ଛୋଟିଆ ଗୋଡ଼ିଟିଏ ମଧ୍ୟ ତଳକୁ ଖସାଇ ଦେଉଛି । ଜ୍ଞାନୀ ହୋଇ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ତାକୁ ଦୂର କରିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ଗୋଡ଼ିଟିଏ ଆସିଗଲା, ତେଣୁ ଅଟକିଗଲି, ତଳକୁ ଆସିଗଲି, ଏଇଆ ହେଲା, ଏହି କଥା ସବୁ ଚିନ୍ତା କରିବାରେ ଲାଗି ପଡୁଛି । ରୋଗୀ ହୋଇଗଲି, ଜ୍ୱର ବା ବିନ୍ଧା ହୋଇଗଲା । ଯଦି ଏହି କଥା ଚିନ୍ତା କରିବ ବା କହିଚାଲିବ ତେବେ ଅବସ୍ଥା କ’ଣ ହେବ । ତେଣୁ ଏହିଭଳି ଯେଉଁ ସବୁ ଛୋଟ ଛୋଟ କଥା ଆସୁଛି ସେଗୁଡ଼ିକୁ ସମାପ୍ତ କର, ହଟାଇ ଦିଅ ଏବଂ ଉତ୍ । ହୋଇଗଲା, ଆସିଗଲି, ଏହି ସଂକଳ୍ପରେ ଦୁର୍ବଳ ହୁଅ ନାହିଁ । ଓଷଧ ଖାଅ ଏବଂ ସୁସ୍ଥ ହୁଅ । କେବେ କେବେ ବାପଦାଦା ପିଲାମାନଙ୍କର ଚେହେରାକୁ ଦେଖି ଭାବୁଛନ୍ତି ଏବେ-ଏବେ କ’ଣ ଥିଲା, ଏବେ-ଏବେ କ’ଣ ହୋଇଗଲା! ଇଏ ସେହି ନା ଆଉ କିଏ ? ତେବେ ତୁରନ୍ତ ତଳ-ଉପର ହେବା ଦୃଢ଼ାରା କ’ଣ ହେଉଛି ? ମଥା ଭାରୀ ହୋଇଯାଉଛି । ଏମିତି ବି ସ୍ଥିତିରେ ମଧ୍ୟ ଯଦି ତୁରନ୍ତ ତଳ ଉପର ହୋଇଯିବ ତେବେ ମୁଣ୍ଡ ଘୁରେଇ ଦେବ ନା । ତେଣୁ ଏହି ସଂସ୍କାରକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କର । ଏମିତି ଭାବ ନାହିଁ ଯେ ଆମମାନଙ୍କର ଅଭ୍ୟାସ ହିଁ ଏହିଭଳି । ଦେଖ କାରଣରୁ ବା ବାସ୍ତବଗତ କାରଣରୁ ବା ଜନମଗତ ସଂସ୍କାର ବା ସଂସ୍କାର କାରଣରୁ ଏହିଭଳି ହୋଇ ଆସୁଛି । ତେବେ ଏହିଭଳି ମାନସତା ମଧ୍ୟ ଦୁର୍ବଳ କରିଦେଉଛି । ଯେହେତୁ ତୁମର ଜନ୍ମ ବଦଳିଗଲା । ତେଣୁ ସଂସ୍କାରକୁ ମଧ୍ୟ ବଦଳାଇଦିଅ । ଯେବେକି ବିଶିଷ୍ଟ ପରିବର୍ତ୍ତକ ଅଟ ତେବେ ସଂସ୍କାରବର୍ତ୍ତକ ତ ପ୍ରଥମରୁ ହିଁ ଅଟ ନା । ନିଜର ଆଦି ଏବଂ ଅନାଦି ସଂସ୍କାର-ସଂସ୍କାରକୁ ଜାଣ କାରଣ ତାହା ହିଁ ତୁମର ଅସଲି ସଂସ୍କାର । ଏହି ସଂସ୍କାର ତ ନକଲୀ ଅଟେ । ମୋର ସଂସ୍କାର, ମୋର ସଂସ୍କାର, ଏହା ମାୟାର ବଶୀଭୂତ ହେବାର ସଂସ୍କାର । ଏହା ତୁମ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଆଦି ଅନାଦି ସଂସ୍କାର ନୁହେଁ, ସେଥିପାଇଁ ବାପଦାଦା ସବୁ କଥା ଉପରେ ପୁନର୍ବାର ଧ୍ୟାନ ଆକର୍ଷଣ କରାଉଛନ୍ତି ଏବଂ ଦୋହୋରାଉଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଏହି ପରିବର୍ତ୍ତନକୁ ଅବିନାଶୀ କର ।

ତେବେ ପିଲାମାନଙ୍କ ଭିତରେ ବିଶେଷତା ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଅଛି । ସନ୍ଦେହରେ ମଧ୍ୟ ନମ୍ବରଞ୍ଚାନ, ସେବାର ଉମଙ୍ଗ ଉତ୍ସାହରେ ମଧ୍ୟ ନମ୍ବରଞ୍ଚାନ ସେଥିପାଇଁ ସ୍ଥିତି ହିସାବରେ ଦୂରରେ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ନିକଟରେ ଅଛି । ଗ୍ରହଣ କରିବା ଶକ୍ତି ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଭଲ, ଅନୁଭବ କରିବାରେ ଶକ୍ତି ମଧ୍ୟ ବହୁତ ତୀବ୍ର, ଖୁସିର ଝୁଲିଣାରେ ମଧ୍ୟ ଝୁଲୁଛି, ବାଃ ବାବା, ବାଃ ପରିବାର, ବାଃ ତ୍ରାମାର ଗୀତ ମଧ୍ୟ ଭଲ ଗାଉଛି, ଦୃଢ଼ତାର ବିଶେଷତା ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଭଲ । ଚିହ୍ନି ପାରିବାର ବୁଦ୍ଧି ମଧ୍ୟ ତୀବ୍ର ଅଛି । ବାବା ଏବଂ ପରିବାରର ଗେହଲ୍ଲା ଏବଂ ସିକିଲଧେ ସନ୍ଦେହୀ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଭଲ, ମଧୁବନର ଶୁଙ୍ଖାର ଏବଂ ଗୋଡ଼ା ମଧ୍ୟ ଅଟ, ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଡାଳଗୁଡ଼ିକ ମିଶି ଗୋଟିଏ ଚନ୍ଦନର ବୃକ୍ଷ ହେବାର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ମଧ୍ୟ ଅଟ । ତେବେ କେତେଗୁଡ଼ିଏ ବିଶେଷତା ତୁମ ଭିତରେ ଅଛି! ବିଶେଷତା ଅନେକ କିନ୍ତୁ ଦୁର୍ବଳତା ମାତ୍ର ଗୋଟିଏ । ତେଣୁ ସେହି ଗୋଟିଏ ଦୁର୍ବଳତାକୁ ସମାପ୍ତ କରିବା ତ ବହୁତ ସହଜ ଅଟେ ନା । ସମସ୍ତ ସମାପ୍ତ ହୋଇ ଯାଇଛି ନା! ବୁଝିଲା!

ଯେପରି ଖୋଲା ହୃଦୟରେ ଶୁଣାଉଛି, ସେହିପରି ଆନନ୍ଦରୀକ ଭାବରେ ମନ ଭିତରୁ ବାହାର କରି ଦେବାରେ ମଧ୍ୟ ନମ୍ବରଞ୍ଚାନ ଅଟ । ତେବେ ତୁମମାନଙ୍କର ବିଶେଷତା ଗୁଡ଼ିକର ମାଲା ଯଦି ତିଆରି କରାଯିବ ତେବେ ବହୁତ ଲମ୍ବା ଚଉଡ଼ା ହୋଇଯିବ । ପୁଣି ବି ବାପଦାଦା ଅଭିନନ୍ଦନ ଦେଉଛନ୍ତି । ଏହି ପରିବର୍ତ୍ତନ ୯୯ ପ୍ରତିଶତ ତ କରିନେଲା, ବାକି ଏକ ପ୍ରତିଶତ ରହିଲା । ତାହା ମଧ୍ୟ ହେବ ସୁନିଶ୍ଚିତ ।

ହୁଏଲ । ତେବେ ତୁମେମାନେ କେତେ ଭଲ ଯାହାକି ତୁରନ୍ତ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇ ନା ରୁ ହୁଁ କରିଦେଉଛ । ଏହା ମଧୁସ ଗୋଟିଏ ବିଶେଷତା ଅଟେ ନା! ଉତ୍ତର ମଧୁସ ବହୁତ ଭଲ ଦେଉଛ । ଯଦି ପଟରାୟିବ ଶକ୍ତିଶାଳୀ, ବିଜୟୀ ଅଟ ? ତେବେ କହୁଛ ଏବେଠାରୁ ହୋଇଗଲା । ଏହା ଦ୍ଵାରା ପରିବର୍ତ୍ତନର ଶକ୍ତି ତୀବ୍ର ହେଲା ନା । କେବଳ ପିମ୍ପୁଡ଼ି ବା ମୁଷାକୁ ଡରିବାର ସଂସ୍କାର ଅଛି । ତେବେ ମହାବୀର ହୋଇ ପିମ୍ପୁଡ଼ିକୁ ପାଦତଳେ ରଖିଦିଅ ଏବଂ ମୁଷାକୁ ବାହାନ କରିଦିଅ, ଗଣେଶ ହୋଇଯାଅ । ଏବେଠାରୁ ବିଘ୍ନ ବିନାଶକ ଗଣେଶ ହୋଇ ମୁଷା ଉପରେ ବିରାଜମାନ ହୋଇଯାଅ । ମୁଷାକୁ ଡରିବାର ନାହିଁ । ମୁଷା ଶକ୍ତିଶୁକ୍ତିକୁ ସମାପ୍ତ କରି ଦେଉଛି । ସହନ ଶକ୍ତିକୁ ସମାପ୍ତ କରିଦେଉଛି । ସରଳତାକୁ ସମାପ୍ତ କରିଦେଉଛି, ସ୍ନେହକୁ ସମାପ୍ତ କରିଦେଉଛି । ମୁଷା କାମୁଡ଼ି ଦେଇଥାଏ ନା ଆଉ ପିମ୍ପୁଡ଼ି ସିଧା ମୁଣ୍ଡ ଉପରେ ଚଢ଼ିଯାଏ । ଟେନସନ୍ ରେ ଆଣି ବେହୋଶ କରିଦିଏ । ସେହି ସମୟରେ ଦୁଃଖୀ କରିଦିଏ ନା । ଆରହ୍ନା!

ସଦା ସରବଦା ମହାବୀର ହୋଇ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ସ୍ଥିତିରେ ସ୍ଥିତ ହେଉଥିବା, ପରତ୍ଵେକ ସଂକଳ୍ପ, ବାଣୀ ଏବଂ କର୍ମରେ ପୂର୍ବ ପାଦରେ ପାଦ ରଖି ବାବାଞ୍ଜକ ସାଥୀରେ ଚାଲୁଥିବା, ସର୍ବତ୍ର ଜୀବନ ସାଥୀ, ସଦା ସରବଦା ନିଜର ବିଶେଷତାକୁ ସମମୁଖରେ ରଖି ଦୁର୍ବଳତାକୁ ସଦାକାଳ ପାଇଁ ବିଦାୟ ଦେଉଥିବା, ସଂକଳ୍ପ ରୂପୀ ବୀଜକୁ ସରବଦା ଫଳଦାୟକ କରୁଥିବା, ପୂର୍ବ ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ବେହଦର ପରତ୍ଵେକ୍ଷ ଫଳ ଖାଉଥିବା, ସର୍ବ ପ୍ରାପ୍ତିର ଝୁଲଣାରେ ଝୁଲୁଥିବା, ଏହିଭଳି ସଦାକାଳର ସମର୍ଥ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ବାପଦାଦାଙ୍କର ସ୍ବାଦପ୍ତ୍ସାର ଏବଂ ନମସ୍ତେ ।

ଫରାନ୍ସ ଗ୍ରନ୍ଥ ସହିତ:- ସମସ୍ତେ ପୂର୍ବରୁ ମଧୁସ ବହୁତ ଥର ମିଶିଛ ଏବଂ ଏବେ ମଧୁସ ମିଶୁଛ-- ଯେହେତୁ କଳ୍ପ ପୂର୍ବରୁ ମଧୁସ ମିଶିଥିଲେ ସେଥିପାଇଁ ଏବେ ମିଶୁଛ । ତେବେ କଳ୍ପ ପୂର୍ବର ଆତ୍ମା ପୁଣି ଥରେ ନିଜର ଅଧିକାର ନେବା ପାଇଁ ପହଞ୍ଚି ଯାଇଛନ୍ତି । ତେଣୁ ନୂଆ ଲାଗୁନାହିଁ ନା । ଏବେ ପରିତ୍ୟକ୍ତ ମନେ ପଡ଼ୁଛି ଯେ ଆମେ ବହୁତ ଥର ମିଶୁଛ । ପରିତ୍ୟକ୍ତ ମିଳିଗଲା ତେଣୁ ଘର ଭଳି ଅନୁଭବ ହେଉଛି । ଯେତେବେଳେ କେହି ନିଜର ଲୋକ ଦେଖାହୋଇ ଯାଆନ୍ତି ତେବେ ନିଜ ଲୋକଙ୍କୁ ଦେଖି ଖୁସି ଲାଗିଥାଏ । ଏବେ ଜାଣୁଛ ପୂର୍ବରୁ ଯେଉଁ ସବୁ ସମ୍ବନ୍ଧ ଥିଲା ତାହା ସଂସ୍କାରୀ ସମ୍ବନ୍ଧ ଥିଲା, ଅସଲୀ ନଥିଲା । ଏବେ ତ ନିଜର ପରିବାରରେ ବା ନିଜର ମିତ୍ର ଘରେ ପହଞ୍ଚି ଯାଇଛ । ବାପଦାଦା ମଧୁସ ଆସ ଆସ କହି ସଂଗତ କରୁଛନ୍ତି ।

ଦୃଢ଼ତା ସଫଳତାକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରାଏ, ଯେଉଁଠାରେ ଏହିଭଳି ସଂକଳ୍ପ ଥାଏ ଯେ ଏହା ହେବ କି ନହେବ ସେଠାରେ ସଫଳତା ମିଳିନଥାଏ । ତେଣୁ ଯେଉଁଠାରେ ଦୃଢ଼ତା ଅଛି ସେଠାରେ ସଫଳତା ନିଶ୍ଚିତ ଅଛି । ସେଥିପାଇଁ ସେବାରେ କେବେହେଲେ ନିରାଶ ହୁଅ ନାହିଁ କାହିଁକି ନା ଅବିନାଶୀ ବାବାଞ୍ଜକର ଅବିନାଶୀ କାର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ ଏହାର ସଫଳତା ମଧୁସ ନିଶ୍ଚିତ ହେବ । ସେବାର ଫଳ ନ ମିଳିବ, ଏହା ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । କିଛି ସେହି ସମୟରେ ମିଳିଯାଏ, କିଛି ବିଳମ୍ବରେ ମିଳେ ସେଥିପାଇଁ କେବେହେଲେ ଏହିଭଳି ସଂକଳ୍ପ ମଧୁସ କରିବାର ନାହିଁ । ସରବଦା ଏହି କଥା ଭାବ ଯେ ସେବା ତ ନିଶ୍ଚିତ ହେବ ।

ଜାପାନ ଗ୍ରନ୍ଥ ସହିତ:- ବାବାଞ୍ଜକ ଦ୍ଵାରା ସର୍ବ ସମ୍ପଦ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉଛି ? ତୁମେମାନେ ତ ଭରପୁର ଆତ୍ମା ଅଟ, ଏହିଭଳି ଅନୁଭବ କରୁଛ ? ଗୋଟିଏ ଜନ୍ମ ନୁହେଁ କିନ୍ତୁ ୨୧ ଜନ୍ମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି ସମ୍ପଦ ସାଥୀରେ ରହିବ । ଆଜିର ଦୁନିଆରେ ଯିଏ ଯେତେ ବି ଧନବାନ ହୋଇଥାଉ କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ସମ୍ପଦ ତୁମ ନିକଟରେ ଅଛି ତାହା କାହା ପାଖରେ ମଧୁସ ନାହିଁ । ତେଣୁ ବାସ୍ତବିକ ସର୍ବତ୍ର ସର୍ବତ୍ର ଭି.ଆଇ.ପି କିଏ ? ତୁମେ ହେଲ ନା! ସେମାନଙ୍କର ପୋଡ଼ିସନ୍ (ପଦବୀ) ତ ଆଜି ଅଛି କାଲିକୁ ନଥିବ କିନ୍ତୁ ତୁମର ଏହି ଇଶ୍ଵରୀୟ ପୋଡ଼ିସନ୍ କେହି ଅଲଗା କରିପାରିବ ନାହିଁ । ବାବାଞ୍ଜକର ଘରର ଶୁଦ୍ଧତା ତୁମେ ପିଲାମାନେ ଅଟ । ଯେପରି ଫୁଲ ଦ୍ଵାରା ଘରକୁ ଶୁଦ୍ଧତା କରାଯାଏ ସେହିଭଳି ତୁମେମାନେ ମଧୁସ ବାବାଞ୍ଜକର ଘରର ଶୁଦ୍ଧତା ଅଟ । ତେଣୁ ସରବଦା ମୁଁ ବାବାଞ୍ଜକର ଘରର ଶୋଭା, ନିଜକୁ ଏହିଭଳି ମନେ କରି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସ୍ଥିତିରେ ସ୍ଥିତ ରୁହ । କେବେ ବି ଦୁର୍ବଳତାର କଥା ମନେ ପକାଅ ନାହିଁ । କାରଣ ବିତିଯାଇଥିବା କଥାକୁ ମନେ ପକାଇବା ଦ୍ଵାରା ଆହୁରି ଅଧିକ ଦୁର୍ବଳତା ଆସିଯିବ । ଅତୀତର କଥାକୁ ଚିନ୍ତା କରିଲେ କାନଦ ଲାଗିବ ତେଣୁ ଅତିତକୁ ଆଡେଇ ଦିଅ । ବାବାଞ୍ଜକର ସମ୍ପ୍ରତି ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଆତ୍ମା କରିଦେବେ । ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଆତ୍ମା ପାଇଁ ମେହନତ ମଧୁସ ମୋହବ୍ରତ ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ନେହରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇଯାଏ । ଯେତେଯେତେ ଜ୍ଞାନର ସମ୍ପଦକୁ ଅନ୍ୟକୁ ଦେଉଛ ସେତେ ବଡ଼ି ଚାଲିବ । ତେଣୁ ସାହସ ଏବଂ ଉତ୍ସାହର ସହିତ ଆଗକୁ ବଢ଼ିଚାଲ । ଆରହ୍ନା!

ଅବସ୍ଥକ୍ତ ମହାବାକ୍ୟ - “ଇରହ୍ନା ମାତ୍ରମ୍ ଅବିଦ୍ୟା ହୁଅ”

ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କର ଅନ୍ତିମ ସମପୁରଣ ସ୍ଥିତିର ବର୍ଣ୍ଣନା ରହିଛି— ଇରହ୍ନା ମାତ୍ରମ୍ ଅବିଦ୍ୟା ହୁଅ । ଯେତେବେଳେ ଏହିଭଳି ସ୍ଥିତି ହୋଇଯିବ ସେତେବେଳେ ଜୟଜୟକାର ଏବଂ ହାହାକାର ହେବ । ସେଥିପାଇଁ ତୃପ୍ତ ଆତ୍ମା ହୁଅ । ଯେତେ ଯେତେ ତୃପ୍ତ ଆତ୍ମା ହେବ ସେତେସେତେ ଇରହ୍ନା ମାତ୍ରମ୍ ଅବିଦ୍ୟା ହେବ । ଯେପରି ବାପଦାଦା କୌଣସି ବି ଫଳର ଇରହ୍ନା ରଖିନଥାନ୍ତି । ପରତ୍ଵେକ ବାଣୀ ଏବଂ କର୍ମରେ ସଦା ସରବଦା ପିତାଞ୍ଜକର ସମ୍ପ୍ରତି ରହିବା କାରଣରୁ ଫଳ ପ୍ରାପ୍ତି କରିବାର ଇରହ୍ନା ସଂକଳ୍ପରେ ମଧୁସ ଆସିନଥାଏ ସେହିଭଳି ପିତାଞ୍ଜକୁ ଅନୁକରଣ କର । କଷ୍ଟାଫଳ ଖାଇବାର ଇରହ୍ନା ରଖ ନାହିଁ କାରଣ ଫଳର ଇରହ୍ନା ସୃକ୍ଷ୍ମରେ ମଧୁସ ରହିଥାଏ । ଯେମିତିକି କରିଲ

ଏବଂ ଫଳ ଖାଇଦେଲ, ତେବେ ଫଳର ପ୍ରାପ୍ତି ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର କିପରି ଦେଖାଯିବ, ସେଥିପାଇଁ ଫଳର ଇଚ୍ଛାକୁ ଛାଡି “ଇଚ୍ଛା ମାତ୍ରର ଅବିଦ୍ୟା ହୁଅ” ।

ଯେପରି ଅପାର ଦୁଃଖର ଲିଷ୍ଟ ରହିଛି, ସେହିପରି ଫଳପ୍ରାପ୍ତି କରିବାର ଇଚ୍ଛା ବା ପୁରଣୀୟା ଶୁଣିବାର ସୁକ୍ଷ୍ମ ସଂକଳ୍ପ ମଧ୍ୟ ରହିଥାଏ, ତାହା ମଧ୍ୟ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ହୋଇଥାଏ । ସେଥିରେ ନିଷ୍କାମ ବୃତ୍ତି ରହିନଥାଏ । ପୁରୁଷାର୍ଥର ପ୍ରାରବ୍ଧର ନିଷ୍ଠାନ ଥାଇ ମଧ୍ୟ ସେଥିରେ ଆସକ୍ତି ରହିଥାଏ । କେହି ଯଦି ତୁମର ମହିମା କରୁଛି ଏବଂ ସେଥିପ୍ରତି ତୁମର ଧ୍ୟାନ ଯାଉଛି ତେବେ ଏହା ମଧ୍ୟ ସୁକ୍ଷ୍ମମତ୍ତରେ ଫଳକୁ ସ୍ୱାର୍ଥୀକାର କରିବା ହେଲା । କାରଣ ଗୋଟିଏ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କର୍ମ କରିବାର ଶହେଗୁଣା ସମ୍ପଦନ ଫଳ ତୁମ ନିକଟକୁ ଆସିବ କିନ୍ତୁ ତୁମେ ଅଳ୍ପକାଳର ଇଚ୍ଛା ମାତ୍ରର ଅବିଦ୍ୟା ହୁଅ । ଇଚ୍ଛା-ଆଚ୍ଛା ଅର୍ଥାତ୍ ଭଲ କର୍ମକୁ ସମାପ୍ତ କରିଦିଏ, ଇଚ୍ଛା ହୃଦୟର ସ୍ୱାଚ୍ଛତାକୁ ମଧ୍ୟ ସମାପ୍ତ କରିଦିଏ ଏବଂ ସ୍ୱାଚ୍ଛତା ପରିବର୍ତ୍ତେ ଯୋଗତା ଅର୍ଥାତ୍ ଚିନ୍ତାଗ୍ରସ୍ତ କରିଦିଏ, ସେଥିପାଇଁ ଏହି ବିଦ୍ୟାର ଅବିଦ୍ୟା ହେଉ ।

ଯେପରି ବାବାଟ୍ଟକୁ ଦେଖିଛ— ନିଜର ବିଶ୍ୱରାମ କରିବାର ସମୟ ମଧ୍ୟ ସେବାରେ ଦେଉଥିଲେ । ନିଜେ ନିରୁମାଣ ହୋଇ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସମ୍ପାଦନ ଦେଉଥିଲେ । ପ୍ରଥମେ ପିଲାମାନେ— କାମ ନିଜେ କରୁଥିଲେ କିନ୍ତୁ ପିଲାମାନଙ୍କର ନାମ ଆଗରେ ରଖୁଥିଲେ । କର୍ମ କରିବାର ନାମ ପ୍ରାପ୍ତିକୁ ମଧ୍ୟ ତ୍ୟାଗ କରିଥିଲେ । ପିଲାମାନଙ୍କୁ ମାଲିକ ଏବଂ ନିଜକୁ ସେବାଧାରୀ ରୂପରେ ରଖୁଥିଲେ । ପିଲାମାନଙ୍କୁ ମାଲିକପଣିଆର ନାମ-ମାନ-ଶାନ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ପଦ-ମର୍ଯ୍ୟାଦା ମଧ୍ୟ ଦେଇ ଦେଇଥିଲେ । କେବେ ବି ନିଜର ନାମକୁ ପ୍ରଚାର କରୁନଥିଲେ— ସବୁବେଳେ କହୁଥିଲେ— ମୋ ପିଲାମାନେ । ତେବେ ଯେପରି ବାବା ନାମ-ମାନ-ଶାନ୍ ସବୁକିଛି ତ୍ୟାଗ କରିଥିଲେ ସେହିଭଳି ପିତାଙ୍କୁ ଅନୁକରଣ କର । ଯଦି ତୁମେ କୌଣସି ସେବା ଏବେ ଏବେ କରିଲ ଏବଂ ଏବେ ଏବେ ତା’ର ଫଳକୁ ସ୍ୱାର୍ଥୀକାର କରିନେଲ ତେବେ ଜମା ତ କିଛି ବି ହେଲା ନାହିଁ, ପ୍ରତିଦିନ କରିଲ ଏବଂ ଖାଇଦେଲ । ତାହା ଦ୍ୱାରା ତୁମ ଭିତରେ ଇଚ୍ଛା ଶକ୍ତି ମଧ୍ୟ ରହିବ ନାହିଁ । ଭିତରେ ଦୁର୍ବଳ ରହିଯିବ, ଶକ୍ତିଶାଳୀ ନୁହେଁ ଖାଲି ଖାଲି ରହିଯିବ । ତେଣୁ ଯେତେବେଳେ ଏହି ସବୁ କଥା ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ ସେତେବେଳେ ନିରାକାରୀ, ନିରହଂକାରୀ ଏବଂ ନିର୍ବିକାରୀ ସ୍ଥିତି ଆପେ ଆପେ ହୋଇଯିବ । ତୁମେ ପିଲାମାନେ ଯେତେଯେତେ ସବୁ ପ୍ରକାରର କାମନାଠାରୁ ଦୂରେଇ ରହିବ ସେତେସେତେ ତୁମର ସମସ୍ତ କାମନା ମଧ୍ୟ ସହଜରେ ପୂରଣ ହୋଇଗଲିବ । କୌଣସି ସୁବିଧା ମାଗ ନାହିଁ ବରଂ ଦାତା ହୋଇ ଦିଅ— କୌଣସି ବି ସେବା ପ୍ରତି ବା ନିଜପ୍ରତି ସହଯୋଗ ହିସାବରେ ନିଜର ଉନ୍ନତି ବା ସେବାରେ ଅଳ୍ପକାଳର ସଫଳତା ପ୍ରାପ୍ତ ତ ହୋଇଯିବ, ହେଲେ ଆଜି ମହାନ ହୋଇଯିବ କିନ୍ତୁ କାଲିକୁ ମହାନତାର ଭିକାରୀ ହୋଇଯିବ ଅର୍ଥାତ୍ ସଦାସର୍ବଦା ପ୍ରାପ୍ତିର ଇଚ୍ଛାରେ ରହିଯିବ ।

କେବେ ବି ନିୟମ ମାଗିବାବାଲା, ହୁଅ ନାହିଁ କାରଣ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ମାଗିବାବାଲା ନିଜକୁ କେବେହେଲେ ତୃପ୍ତ ଆତ୍ମା ଅନୁଭବ କରିପାରିବ ନାହିଁ । ମହାଦାନୀ ଆତ୍ମା ଭିକାରୀଠାରୁ କେବେ ବି ଗୋଟିଏ ନୂଆ ପଇସା ନେବାର ଇଚ୍ଛା ରଖିପାରିବେ ନାହିଁ । ଇଏ ବଦଳି ଯାଆନ୍ତୁ ବା ଇଏ କରନ୍ତୁ ବା ଇଏ କିଛି ସହଯୋଗ ଦିଅନ୍ତୁ, ପ୍ରଥମେ ଇଏ ଆଗକୁ ପାଦ ବଜାନ୍ତୁ, ଏହିଭଳି ସଂକଳ୍ପ ବା ଏହିଭଳି ସହଯୋଗ ପାଇବାର ଭାବନା ପରବଶ, ଶକ୍ତିହୀନ, ଭିକାରୀ ଆତ୍ମାଠାରୁ ବରଦାନୀ ଆତ୍ମା କେବେ ଆଶା ରଖିପାରିବ! ଯଦି କେହି ତୁମର ସହଯୋଗୀ ଭାବ ବା ଭଉଣୀ ଅର୍ଥାତ୍ ପରିବାରର ଆତ୍ମା, ଅବୁଝା ଭାବରେ ବା ପିଲିଆ ଭାବରେ ଅଳ୍ପକାଳର ବସ୍ତୁକୁ ସଦାକାଳର ପ୍ରାପ୍ତି ମନେ କରି, ଅଳ୍ପକାଳର ମାନ-ସମ୍ମାନ ବା ପ୍ରବ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ବା ଅଳ୍ପକାଳର ପ୍ରାପ୍ତିର ଇଚ୍ଛା ରଖୁଛନ୍ତି, ତେବେ ଅନ୍ୟକୁ ମାନ ଦେଇ ନିଜେ ନିରୁମାଣ ହେବା ଅର୍ଥାତ୍ ମାନ-ସମ୍ମାନ ପାଇବାର ଇଚ୍ଛା ନ ରଖିବା, ଏହିଭଳି ଦେବା ହିଁ ସଦାକାଳ ପାଇଁ ନେବା ଅଟେ । ତେବେ କାହାଠାରୁ କୌଣସି ସହଯୋଗ ପାଇଲେ ଯାଇ ସହଯୋଗ ଦେବାର ଭାବନା ସଂକଳ୍ପରେ ମଧ୍ୟ ନ ରହୁ । ଏହିଭଳି ଅଳ୍ପକାଳର ପ୍ରାପ୍ତିର ଇଚ୍ଛାରେ ଭିକାରୀ ହୁଅ । ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାହା ଭିତରେ ଅଂଶ ମାତ୍ର ମଧ୍ୟ କୌଣସି ରସ ବା ସାର ଦେଖାଯାଉଛି, ଏହି ସଂସାର ଅସାର ଅନୁଭବ ହେଉନାହିଁ, ବୁଦ୍ଧିରେ ଏକଥା ଆସୁନାହିଁ ଯେ ଏମାନେ ସବୁ ମରିପଡିଛନ୍ତି, ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ କୌଣସି ପ୍ରାପ୍ତିର ଇଚ୍ଛା ହୋଇପାରେ କିନ୍ତୁ ସଦାସର୍ବଦା ଜଣତ୍କର ରସ ଅର୍ଥାତ୍ ଆକର୍ଷଣରେ ରହୁଥିବା ଆତ୍ମା, ଏକରସ ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ଥିର ଅବସ୍ଥାବାଲା ଯୋଗୀ ହୋଇଯାଆନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କର ମୂର୍ଦ୍ଧବାରମାନଙ୍କଠାରୁ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ପ୍ରାପ୍ତିର ଇଚ୍ଛା ରହିନଥାଏ କିମ୍ବା କୌଣସି ପ୍ରକାରର ବିନାଶୀ ଆକର୍ଷଣ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜ ଆତ୍ମକୁ ଆକର୍ଷିତ କରିପାରି ନଥାଏ ।

ତେବେ ଅନେକ ପ୍ରକାରର କାମନା କୌଣସି ପରିସ୍ଥିତିକୁ ସାମନା କରିବାରେ ବିଘ୍ନ ସୃଷ୍ଟି କରିଥାଏ । ଯେତେବେଳେ ଏହିଭଳି କାମନା ରଖୁଛ ଯେ ମୋର ନାଁ ବିଖ୍ୟାତ ହେଉ, ମୁଁ ଏହିଭଳି, ମୋଠାରୁ କାହିଁକି ରାୟ ନିଆଗଲା ନାହିଁ, ମୋର ମୂଲ୍ୟ କାହିଁକି ରଖାଗଲା ନାହିଁ ? ସେତେବେଳେ ସେବାରେ ବିଘ୍ନ ପଡିଥାଏ ସେଥିପାଇଁ ମାନ ପାଇବାର ଇଚ୍ଛାକୁ ଛାଡି ସ୍ୱାମୀମାନେ ସ୍ଥିତ ହୋଇଯାଆନ୍ତେ ତେବେ ମାନ-ସମ୍ମାନ ଛାଣ୍ଡା ଭଳି ତୁମ ପଛରେ ଆସିବ ।

କେହି କେହି ପିଲା ବହୁତ ଭଲ ପୁରୁଷାର୍ଥୀ ଅଟନ୍ତି କିନ୍ତୁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁ-କରୁ କେଉଁଠି କେଉଁଠି ପୁରୁଷାର୍ଥ ଭଲ କରିବା ପରେ ପ୍ରାରବ୍ଧକୁ ଏହିଠାରେ ହିଁ ଭୋଗ କରିବା ପାଇଁ ଇଚ୍ଛା ରଖିଥାଆନ୍ତି । ଏହିଭଳି ଭୋଗ କରିବାର ଇଚ୍ଛା ଜମା ହେବାରେ କମୀ କରିଦିଏ

ସେଥିପାଇଁ ପ୍ରଚାରବ୍ୟ ପାଇବାର ଇଚ୍ଛାକୁ ସମାପ୍ତ କରି କେବଳ ଭଲ ପୁରୁଷାର୍ଥ କର । ଇଚ୍ଛା ପରିବର୍ତ୍ତେ ଆଚ୍ଛା (ଭଲ) ଶବ୍ଦକୁ ମନେ ପକାଅ ।

ଭକ୍ତମାନଙ୍କୁ ସରବପ୍ରାପ୍ତି କରାଇବାର ଆଧାର— “ଇଚ୍ଛା ମାତ୍ରମ୍ ଅବିଦ୍ୟା ହୁଅ”ର ସ୍ଥିତି । ଯେତେବେଳେ ନିଜେ “ଇଚ୍ଛା ମାତ୍ରମ୍ ଅବିଦ୍ୟା ହୁଅ” ହୋଇଯିବ ସେତେବେଳେ ଯାଇ ଅନ୍ୟ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ସର୍ବ ଇଚ୍ଛାକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିପାରିବ । ତେଣୁ କୌଣସି ବି ଇଚ୍ଛା ନିଜ ପ୍ରତି ରଖ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ଇଚ୍ଛାକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବାର କଥା ଚିନ୍ତା କର ତେବେ ନିଜେ ଆପେ ଆପେ ସମ୍ପନ୍ନ ହୋଇଯିବ । ବର୍ତ୍ତମାନ ବିଶ୍ରାମ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ଅନେକ ପ୍ରକାରର ଇଚ୍ଛାକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବାର ଦୃଢ଼ ସଂକଳ୍ପ ଧାରଣ କର । ତେବେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ଇଚ୍ଛାକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବା ଅର୍ଥ ନିଜକୁ ଇଚ୍ଛା ମାତ୍ରମ୍ ଅବିଦ୍ୟା କରିବା । ଯେପରି ଦେବା ଅର୍ଥାତ୍ ନେବା ଅଟେ, ସେହିପରି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ଇଚ୍ଛାକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବା ଅର୍ଥାତ୍ ସାମ୍ୟକୁ ସମ୍ପନ୍ନ କରିବା । ତେଣୁ ସଦାସର୍ବଦା ଏହି ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖ ଯେ ମୋତେ ସମସ୍ତଙ୍କର ଇଚ୍ଛାକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବାଲା ମୂର୍ତ୍ତି ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଆଚ୍ଛା!

ବରଦାନ:- ପରିସ୍ଥିତିଗୁଡ଼ିକୁ ରାସ୍ତାକଡ଼ର ଦୃଶ୍ୟ ମନେ କରି ଅତିକ୍ରମ କରୁଥିବା ସ୍ମୃତି ସ୍ୱରୂପ ସମର୍ଥ ଆତ୍ମା ହୁଅ । ସ୍ମୃତି ସ୍ୱରୂପ ଆତ୍ମା ସମର୍ଥ ହେବା କାରଣରୁ ପରିସ୍ଥିତି ଗୁଡ଼ିକୁ ଖେଳ ମନେ କରିଥାଆନ୍ତି । ଚାହେଁ କେତେ ବି ବଡ଼ ପରିସ୍ଥିତି ହୋଇଥାଉ କିନ୍ତୁ ସମର୍ଥ ଆତ୍ମା ପାଇଁ ଲକ୍ଷ୍ୟ ସ୍ଥଳରେ ପହଞ୍ଚିବାର ଏହା ସବୁ ରାସ୍ତା କଡ଼ର ଦୃଶ୍ୟ ସଦୃଶ ଅଟେ । ଲୋକମାନେ ତ ଧନ ଖର୍ଚ୍ଚ କରି ମଧ୍ୟ ଦୃଶ୍ୟ ଦେଖିବା ପାଇଁ ଯାଉଛନ୍ତି । ତେଣୁ ସ୍ମୃତି ସ୍ୱରୂପ ସମର୍ଥ ଆତ୍ମା ପାଇଁ ପରିସ୍ଥିତି କୁହ, ପରୀକ୍ଷା କୁହ, ବିଘ୍ନ କୁହ ସବୁ କିଛି ରାସ୍ତା କଡ଼ର ଦୃଶ୍ୟ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ସ୍ମୃତିରେ ଅଛି ଯେ ଏହି ସବୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ ସ୍ଥଳରେ ପହଞ୍ଚିବାର ରାସ୍ତାକଡ଼ର ଦୃଶ୍ୟକୁ ମୁଁ ଅଗଣିତ ଥର ଅତିକ୍ରମ କରିଛି, ତେଣୁ ଏହା କିଛି ନୁଆ କଥା ନୁହେଁ ।

ସ୍ତୋଗାନ:- ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର କରେକସନ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ଭୁଲ ଦର୍ଶାଇବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ବାବାଜୀ ସହିତ କନେକସନ୍ ଯୋଡ଼ିଦିଅ ତେବେ ବରଦାନର ଅନୁଭୂତି ହେବାକୁ ଲାଗିବ ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***

ସୂଚନା:- ଆଜି ମାସର ତୃତୀୟ ରବିବାର ତେଣୁ ସମସ୍ତ ଭାଇ ଭଉଣୀମାନେ ସନ୍ଧ୍ୟା ୬.୩୦ଠାରୁ ୭.୩୦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଶେଷ ଭାବରେ ସଂଗୀତ ରୂପରେ ବିଶ୍ୱରେ ସଂକଳ୍ପ ଦ୍ୱାରା ସର୍ବଶକ୍ତିର କରଣ ବିଚ୍ଛୁରିତ କରିବା । ସେଥିପାଇଁ ଏହି ସ୍ତୋତ୍ରରେ ରୁହ ଯେ ମୁଁ ମାଷ୍ଟର ସର୍ବଶକ୍ତିବାନ ଆତ୍ମା ପ୍ରକୃତି ସହିତ ସର୍ବ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ସର୍ବଶକ୍ତିର ଦାନ ଦେଉଛି ।